redilir[24]. Hz. Peygamber'in, kuvveti ile ün salmış Rükâne isimli birisiyle güreştiği ve onu yendiği bildirilir.[25] Okçuluk ve atıcılık sporuna gelince Hz. Peygamber; **"Onlara karşı elinizden geldiğince kuvvet hazırlayın."[26]** ayetindeki kuvveti, ok atma (remy) olarak açıklamıştır. Bunun yanında, Hz. Peygamber'in ok atmayı, öğrenmeyi ve uygulamayı teşvik ettiğine dair birçok rivayet vardır.[27] Ancak, Hz. Peygamber, eğitim ve uygulama yaparken hedef tahtası olarak canlı hayvanların kullanılmasını yasaklamıştır.[28]

YORUMLAYALIM

"Çocuklarınıza ok atmayı, ata binmeyi ve yüzmeyi öğretiniz"
(Tayalisi, Sünen, 2096)

Yukarıdaki hadisişerifi peygamberimizin sportif faaliyetlere bakışı açısından yorumlayınız.

Hz. Peygamber'in devamlı teşvik ettiği, kazananlara zaman zaman maddi ödül verdiği, çoğu kere bizzat katıldığı sportif faaliyetlerden biri de biniciliktir[29]. Çocukluğunda yüzmeyi de öğrenen Hz. Peygamber atıcılık, binicilik ve koşunun yanı sıra yüzmenin de öğrenilmesi ve öğretilmesini teşvik etmiş, hatta bir babanın evladına karşı vazifelerinden söz ederken onları helal rızıkla besleme, yazıyı öğretme yanında atıcılık ve yüzme öğretmeyi de zikretmiştir. Bu teşvikler sonucudur ki sahabe arasında bu tür faaliyetler oldukça yaygındı.

Resulullah (s.a.v) tarafından teşvik edilen sportif faaliyetlerin eğlendirme yönünün yanı sıra bedeni geliştirici, hayata ve askerlik sanatına hazırlayıcı yönlerinin de olduğu gözden uzak tutulmamalıdır. Savunma gücüne, maddi ve manevi olarak yetişkin ve sağlıklı iman unsuruna ihtiyaç, hem oyun ve eğlence hem de eğitim ve sosyal fayda yönlerini bünyesinde toplayan sportif faaliyetlere öncelik verilmesini gerekli kılmıştır. Hz. Peygamber, hayvanlara gereksiz eziyet vermeyi ve insani duyguları köreltmesi sebebiyle hayvan dövüştürmek suretiyle eğlenmeyi yasaklamıştır. Bu, günümüzde boğa güreşleri, horoz dövüşleri vb. vahşi nitelikli sporların caiz olmadığını gösterir. Sonuç olarak İslam'ın spor ve eğlenceyi aslen mubah; kumara, lüks ve israfa, başkalarının haklarının zayi olmasına sebep olan spor ve eğlence türlerini de haram kıldığı anlaşılmaktadır.

4.3. Müzik

Müzik vokal veya enstrümantal ses ve tonların bir araya getirilmesinden oluşan bir sanat olarak tanımlanır. Fıkıhta daha çok "Gınâ" kelimesiyle ifade edilmiş ve genelde İslam'ın hoş karşılamadığı tarzdaki müzikli oyun ve eğlenceler kastedilmiştir. Müziğin fıkhî hükmü İslam bilginleri tarafından etraflıca tartışılmış ve hakkında lehte ve aleyhte çok sayıda görüş ileri sürülmüştür.

Müziğin hükmü konusundaki görüşler incelendiğinde İslam âlimlerinin konu hakkında bir fikir birliğine sahip olmadıkları anlaşılmaktadır. Konuyla ilgili olarak Mâlikî

Dinimiz belirli ölçülerde müziği mubah kılmıştır.

24 Ebu Dâvûd, "Cihâd", 68
25 İbn Hişâm, *Siyer*, I, 390-391.
26 Enfâl suresi, 60. ayet.
27 Buhârî, "Cihâd", 78; Müslim, "İmâre", 169.
28 Buhârî, "Zebâih", 25.
29 Nesâî, "Hayl", 16; Tirmizî, "Cihâd", 22.

fıkıhokumaları.indb 128 30.06.2017 10:46:41